

Ingers tankar

Semestertider

Fortfarande är det så att de flesta i Sverige har merparten av sin semester förlagd till sommarmånaderna och främst juli.

Eftersom människan vill göra som alla andra och vara där alla andra är så blir de populäraste resmålen överbefolkade med allt vad det för med sig för de på orten bofasta.

Även om turistnäringen drar in en del pengar så rinner mycket av inkomsterna bort på ökade kostnader och överutnyttjande av social service.

Turistmetropolen framför alla andra, staden Venedig, har fått känna på turismens avigsidor i så hög grad att det nu kostar cirka 57 svenska kronor för alla dagsbesökare i staden. På så sätt hoppas man få in vissa ekonomiska medel för att kunna hålla staden i skick.

Översatt till svenska förhållanden har vi Gotland och Visby som exempel på en liknande situation. Runt 900 000 besöker årligen ön som har cirka 61 000 bofasta. Befolkningen mångdubblas alltså sommartid.

Särskilt stockholmarna åker gärna till ön, firar semester och festar om. Många har köpt hus på ön. Hus som kanske bara besöks någon eller

Ingers tankar

några få gånger per år. Resten av året står de tomma. Begärliga hus som drivit upp priserna för de bofastas behov av boende.

De få bofasta som genom sina skatter och avgifter till samhället bekostar service och sjukvård med mera för alla dem som tillfälligt gör nedslag på deras ö.

Gotland är en fantastisk ö. De gånger jag varit där i början av juni har varit fina upplevelser fast – eller kanske snarare på grund av – att turistsäsongen ännu inte kommit igång.

Miljön, floran, stämningen – helt underbar. För länge sedan, i slutet av sextiotalet, var jag där för första gången, mitt i juli. Men då hade det ännu inte blivit en sådan hajp att åka dit och jag och min bror kunde upptäcka ön både på längden och tvären och hitta en rad smultronställen.

Jag har gjort misstaget att besöka Smögentrakten mitt i värsta turistsäsongen och det blev en hemsk upplevelse. Kändes som om jag suttit fast hela semestern i en stillastående bilkö.

Skrik, trängsel och köer överallt. Likaså hade ett besök på Öland i juli samma avskräckande effekt. Bilar, samma trängsel och långa köer till matställen, glassförsäljning och affärer. Äta simpel mat på restaurang, serverad på papptallrikar.

Hoppas det var ett olyckligt exempel och att vi bara hade otur. Jag gör i alla fall inte om det, jag insåg problemen och lärde mej av erfarenheten.

En västkustsemester förlade vi, av tidigare omnämnda skäl, till mitten av augusti. Då visade det sig att så gott som allt med turistanvändning hade slagit igen för säsongen. Samma sak en gång på Öland. Kanske var det då man fick den mest genuina upplevelsen av trakten.

Hur som helst blir det problem när för många människor klumpar ihop sig samtidigt på ett ställe. Servicen sviktar, slitaget på miljön blir stor. Många turister fordrar att allt ska fungera och att de har rätt till allt vad de begär och har hemmavid.

Jag tycker att Gotland och andra ställen i liknande situation ska göra som Venedig, införa en entréavgift. Personligen skulle jag gladeligen betala hundra kronor för ett besök, men säg att det kostar femtio kronor för att få tillträde till särskilt begärliga destinationer.

Det är en enkel sak, i princip vad en glass kostar, men skulle bidra till att minska dessa orters ökade kostnader för den stora turisttillströmningen. Våra stora städer har ju sina vägavgifter.

Inger Klintberg Danielsson 24-07-13